

La cour d'appel a rejeté cette argumentation, soulignant qu'en l'espèce, bien que le mode de saisine du tribunal de commerce soit dérogoratoire par rapport aux autres modes introductifs d'instance de droit commun, il ouvre néanmoins une procédure contradictoire et le jugement statuant sur la décharge dispose d'une pleine autorité de chose jugée. Ce jugement était dès lors appelable selon les principes du droit commun.

La cour a également relevé que l'erreur commise par le greffe en procédant à une notification du jugement par pli judiciaire, non prévue par la loi, et en se référant à l'article 1031 du code judiciaire, n'avait pas pour effet de modifier la nature de la décision rendue, celle-ci devant être appréciée sur base de ses caractéristiques intrinsèques. La notification n'ayant pas fait courir le délai de recours et aucune signification du jugement n'étant intervenue, la cour d'appel a jugé l'appel de la SCRL Intersport recevable.

Sûreté personnelle à titre gratuit

Suite à l'arrêt de la cour constitutionnelle du 30 juin 2004, il est désormais acquis que le caractère gratuit de la sûreté personnelle consiste en l'absence de tout avantage économique, tant direct qu'indirect, que la sûreté personnelle peut retirer en suite de son cautionnement. Le caractère gratuit est une question de fait dont la charge de la preuve incombe à celui qui s'en prévaut.

En l'espèce, Monsieur C. était associé au sein de la SPRL Forcing Trois Frontières lors de la souscription de son engagement de caution. La cour souligne que, par ce fait, il espérait retirer de la société un avantage financier personnel, que ce soit par l'attribution de dividendes ou par la valorisation de ses parts. Il importe peu que l'investissement n'ait pas fructifié, le caractère gratuit devant s'apprécier en fonction de l'avantage potentiel qui était susceptible d'être obtenu au moment de l'engagement de caution. La cour a également précisé que le fait pour Monsieur C. d'avoir cédé ses parts dans les deux ans ayant suivi la constitution de la société n'établit pas une absence de desseins de retirer un avantage direct ou indirect au moment de la constitution de la caution. La cour a dès lors confirmé le rejet de la demande de décharge de Monsieur C.

Quant à Madame M., lors de son engagement de caution, elle était mariée sous le régime légal à Monsieur C., associé de la SPRL Forcing Trois Frontières.

Dans son arrêt, la cour d'appel dispose que le fait qu'un gérant de société et qu'un associé aient la possibilité de retirer des revenus au sens large de cette société, a un impact sur la situation financière du ménage qu'ils constituent avec leur conjoint puisque, dans le régime légal, la communauté bénéficie ou est susceptible de bénéficier de ces revenus. Ainsi, par son acte de caution, l'épouse

visé à soutenir le développement de la société dont elle retire également indirectement un bénéfice. La cour a ainsi estimé, qu'en l'espèce, Madame M. ne démontrait pas le caractère gratuit de son cautionnement, a réformé le jugement dont appel et a rejeté sa demande de décharge de caution.

I.V.d.M.

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Cécile Coune¹¹ en Jean-Marc Binon¹²

Wetgeving/Législation

Koninklijk besluit van 12 maart 2012 tot goedkeuring van het reglement van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten betreffende de erkenning van compliance officers (BS 26 maart 2012)

VERZEKERINGEN

Controle – Erkenning van compliance officers

ASSURANCES

Contrôle – Reconnaissance des compliance officers

Bij koninklijk besluit van 12 maart 2012 werd goedkeuring gegeven aan het reglement van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten betreffende de erkenning van compliance officers (BS 26 maart 2012).

Met dit reglement dat dateert van 27 oktober 2011 werd door de FSMA een erkenningsplicht ingevoerd voor compliance officers om ervoor te zorgen dat zij over de nodige kennis, ervaring en opleiding beschikken inzake de geldende gedragsregels.

Compliance officers moeten binnen de financiële instellingen (als bedoeld in art. 87bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten) immers nagaan of de integriteitsregels en de gedragsregels in het bijzonder effectief en op een gepaste wijze worden toegepast. Compliance officers vormen dan ook een belangrijke waarborg voor de loyale, billijke en professionele behandeling van de cliënten en zijn een essentiële schakel in het toezicht dat de FSMA uitoefent op de naleving van de gedragsregels.

Wie door de FSMA als compliance officer erkend wil worden, moet voortaan aan een aantal criteria beantwoorden, met name:

– beschikking over een passende ervaring in een functie waarbij men een beoordelingsverantwoordelijkheid droeg;

¹¹ Juriste, Direction Aviabel.

¹² Maître de conférences invité à l'UCL; référendaire à la CJUE.

- over een masterdiploma of gelijkwaardige ervaring beschikken;
- een grondige kennis hebben verworven van de inhoud en de toepassing van de gedragsregels (hiervoor dient de kandidaat te slagen voor een examen dat die kennis test);
- beschikken over de nodige professionele betrouwbaarheid;
- een rechtsbijstandsverzekering afgesloten hebben.

Daarnaast voorziet het FSMA-reglement ook dat de erkende compliance officers zich minstens om de drie jaar moeten bijscholen. De verplichte erkenning geldt alleen voor de personen die aan het hoofd staan van de compliance functie binnen een financiële instelling en rechtstreeks aan de effectieve leiding van die instelling rapporteren.

Compliance officers die de functie al bekleedden vóór 1 april 2011, moeten geen examen meer afleggen, maar dienen wel aan de andere erkenningsvereisten te voldoen.

C.C.

Wet van 13 november 2011 betreffende de vergoeding van de lichamelijke en morele schade ingevolge een technologisch ongeval

VERZEKERINGEN

Landverzekering - Persoonsverzekering - Vergoeding van de lichamelijke en morele schade ingevolge een technologisch ongeval

ASSURANCES

Assurances terrestres - Assurances de personnes - Indemnisation des dommages corporels et moraux consécutifs à un accident technologique

Bij wet van 13 november 2011 betreffende de vergoeding van de lichamelijke en morele schade ingevolge een technologisch ongeval (*BS* 24 februari 2012) werd een regeling ingevoerd waarbij schade door technologische rampen kan worden vergoed zonder dat de slachtoffers moeten wachten tot de aansprakelijkheden zijn vastgesteld. In de parlementaire werken wordt uitdrukkelijk verwezen naar de schadeverwekkende gasexplosies te Gellingen (2004) en Luik (2010). De wet treedt op 1 november 2012 in werking.

De regeling geldt ten gunste van de slachtoffers (en hun rechthebbenden) van een zogenaamd 'uitzonderlijk schadegeval'. Met een uitzonderlijk schadegeval wordt bedoeld een grote technologische ramp die als dusdanig wordt erkend door een Comité van wijzen en waarbij een probleem rijst met de vaststelling van de burgerlijke aansprakelijkheid. De wet is enkel van toepassing op uitzonderlijke schadegevallen die zich in België voordoen.

Slachtoffers die aan de voorwaarden voldoen kunnen een provisionele en zelfs definitieve schadevergoeding krijgen bij het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds die overeenkomstig de regels van het gemeen recht wordt bepaald, rekening houdend met de uitzonderlijke aard van de schade. Het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds treedt dan immers ten bedrage van de schade-loosstelling die het heeft uitgekeerd, in de rechten en vorderingen van de schadeloos gestelde persoon tegen de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon of op de betrokken aansprakelijkheidsverzekeraar.

De financiering van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds gebeurt in eerste instantie door het geheel van burgerlijke aansprakelijkheidsverzekeraars die bij vaststelling van een uitzonderlijk schadegeval door het fonds worden verzocht om stortingen te verrichten naar rata van hun marktaandeel. De bedoeling is echter wel dat de financiële last uiteindelijk gedragen wordt door de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, dan wel door het Rampenfonds.

De wet doet uitdrukkelijk geen afbreuk aan het recht van slachtoffers om schadevergoeding overeenkomstig de gemeenrechtelijke aansprakelijkheidsregels te bekomen.

C.C.

Nouvel article 110/1 dans la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre (LCAT), en ce qui concerne la désignation du bénéficiaire d'un contrat d'assurance vie (loi du 13 janvier 2012)

ASSURANCE

Assurances terrestres - Assurances de personnes - Assurances vie - Désignation bénéficiaire au profit des 'héritiers légaux'

VERZEKERING

Landverzekering - Persoonsverzekering - Levensverzekering - Aanwijzing van de beneficiaris 'wettige erfgenaam'

Par une loi du 13 janvier 2012 (*MB* 24 février 2012), un article 110/1 a été inséré dans la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre (LCAT), en ce qui concerne la désignation du bénéficiaire d'un contrat d'assurance vie.

Cet article est libellé comme suit: "*Lorsque les héritiers légaux sont désignés comme bénéficiaires sans indication de leurs noms, les prestations d'assurance sont dues, jusqu'à preuve du contraire ou sauf clause contraire, à la succession du preneur d'assurance.*"

Le but de cette nouvelle disposition est de répondre aux problèmes pratiques posés par les clauses désignant de manière générique les 'héritiers légaux' du preneur comme bénéficiaires d'un contrat d'assurance vie